

**ทักษะการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร**
**Supervisory Skills of Administrators Affecting Teaching Behaviours of Teacher of
Samutsakhon Primary Education Service Area Office.**

นฤมล อึ้งเจริญ* ดวงใจ ชนะสิทธิ์** อรพรรณ ตูจจินดา***

Naruemon Uengcharoen* Duangjai Chanasid** Oraphan Toujinda***

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*
Master of Education Program in Educational Administration Nakhon Pathom Rajabhat University*

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงปริมาณมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับทักษะการนิเทศของผู้บริหาร 2) ระดับพฤติกรรมการสอนของครู และ 3) ทักษะการนิเทศของผู้บริหารซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครจำนวน 317 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนกระจายตามขนาดของสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัย มีค่าความตรงด้านเนื้อหา เท่ากับ 0.67 – 1.00 มีค่าความเที่ยงของแบบสอบถามด้านทักษะการนิเทศของผู้บริหาร เท่ากับ 0.97 และด้านพฤติกรรมการสอนของครู เท่ากับ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับทักษะการนิเทศของผู้บริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ทักษะด้านการประเมินผลการสอน และอยู่ในระดับมาก จำนวน 5 ด้าน คือ ทักษะด้านความเป็นผู้นำ ทักษะด้านการจัดการ ทักษะด้านการบริหารงานบุคคล ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์และทักษะด้านเทคนิคการนิเทศ ตามลำดับ
2. ระดับพฤติกรรมการสอนของครู อยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้าน ประกอบด้วย ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการเตรียมการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน และด้านการใช้สื่อเทคโนโลยี ตามลำดับ
3. ทักษะการนิเทศของผู้บริหาร ประกอบด้วย ทักษะด้านการประเมินผลการสอน (X_6) ทักษะด้านการบริหารงานบุคคล (X_5) และทักษะด้านการจัดการ (X_4) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู (\hat{Y}_{tot}) โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 68.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สมการวิเคราะห์การถดถอย คือ $\hat{Y}_{tot} = 1.39 + 0.33 (X_6) + 0.20 (X_5) + 0.15 (X_4)$

คำสำคัญ: ทักษะการนิเทศของผู้บริหาร, พฤติกรรมการสอนของครู, ประถมศึกษา

Abstract

Quantitative research aims to study: 1) the level of supervisory skills of administrators; 2) the level of teaching behaviors of teacher; and 3) the supervisory skills of administrators affecting teaching behaviors of teacher. The sample was 317 administrators and teachers of Samutsakhon Primary Educational Service Area Office, derived by proportional stratified random sampling as distributed by school size. The research instrument was a questionnaire constructed by the researcher with the content validity between 0.67 - 1.00. The internal consistency reliability

coefficients were 0.97 for supervisory skills of administrators and 0.98 for teaching behaviors of teacher. Data were analyzed with percentage, mean, standard deviation, and stepwise multiple regression. The results of the research were as follows:

1. Overall, the level of quality supervisory skills of administrators was at a high level. The aspects was teaching evaluation skills was at the most level, whereas 5 aspects were at a high level. The aspects were leadership skills, management skills, personnel administration skills, human relations skills and technical skills, respectively

2. Overall and in specific aspects, the teaching behaviors of teacher was at a high level. The aspects were teaching and learning, classroom management, teaching. preparation, assessment and evaluation and technology media, respectively.

3. The Supervisory skills of administrators in the aspects of teaching evaluation skills (X_6), personnel administration skills (X_5) and management skills (X_4) together predicted performance of teaching behaviors of teacher (\hat{Y}_{tot}) at the percentage of 68.00 with statistical significance level of .01 The regression analysis equation was $\hat{Y}_{tot} = 1.39 + 0.33 (X_6) + 0.20 (X_5) + 0.15 (X_4)$.

Keywords: administrators' supervisory skill, teacher's behaviors, primary educational

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการดำรงชีวิตมีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นอยู่กับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา การศึกษานับว่าเป็นปัจจัยที่ 5 ของการดำเนินชีวิตของคนทุกคน การศึกษาเป็นปัจจัยที่จะช่วยแก้ปัญหาทุก ๆ ด้าน ของชีวิตและเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของชีวิตในโลกที่มีกระแสความเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และส่งผลกระทบต่อวิถีดำรงชีวิตต้องเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเช่นเดียวกัน นอกจากนี้การศึกษาไทยยังมีความมุ่งหมายและหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ใน มาตรา 6 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545:5) ซึ่งโดยทั่วไปการบริหารจัดการงานในโรงเรียนประกอบด้วยงานหลัก 4 งาน คือ งานวิชาการ งานบริหารทั่วไป งานบุคลากร และงานงบประมาณการเงิน ต้องอาศัยกระบวนการที่สำคัญ 3 ประการ คือ กระบวนการเรียน การสอน กระบวนการบริหาร และกระบวนการนิเทศการศึกษา หนึ่งในกระบวนการนั้นคือกระบวนการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการทำงานร่วมกัน ดำเนินการโดยผู้บริหารสถานศึกษาและครู ตลอดจนบุคลากรภายในสถานศึกษาร่วมมือกันปรับปรุงงานด้านต่าง ๆ เป็นการส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน อันจะนำมาซึ่งคุณภาพของสถานศึกษาและของผู้เรียนให้อยู่ในระดับที่พอใจ ผู้รับการนิเทศ คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยการที่ครูจะมีความสามารถจัดการเรียนการสอนได้ดีนั้นก็จะต้องได้รับการพัฒนา ช่วยเหลือและได้รับการชี้แนะแนวทางให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนและสิ่งที่จะช่วยเหลือให้ครูสามารถพัฒนาคุณภาพการสอนได้ดีก็รวมอยู่ในการนิเทศการสอน (จินทรานี สงวนนาม. 2551: 159)

การนิเทศการศึกษา นับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพครูให้สามารถจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตรได้ ซึ่งในปัจจุบันผู้นิเทศการศึกษาภายในโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนิเทศการศึกษาอย่างเป็นระบบ และให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในปัจจุบันของโรงเรียน อันจะส่งผลให้เกิดประโยชน์หลายประการ เช่น ครูสอนได้ตรงตามเป้าหมาย งานวิชาการเป็นไปอย่างมี

ระบบและต่อเนื่อง และช่วยให้สถานศึกษาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น อันมีผลกระทบต่อคุณภาพของการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการนิเทศการศึกษาที่ดีต้องอาศัยกระบวนการนิเทศที่เป็นระบบและต่อเนื่องกัน (วัลลภา บุญชุ่มหลี, 2557: 2)

ดังนั้น การนิเทศการศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้เกิดความเจริญงอกงามทางอาชีพ (Professional Growth) ช่วยพัฒนาความสามารถของครู (Development of Teachers) ช่วยในการเลือกและปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการศึกษา (Selection and Revision of Educational Objectives) ช่วยเหลือและจัดสรรเครื่องมือ อุปกรณ์การศึกษา (Materials of Instruction) ช่วยปรับปรุงวิธีสอน (Methods of Teaching) และช่วยปรับปรุงการประเมินผลการสอน (Evaluation of Instruction) ซึ่งสอดคล้องกับ Good (1973 อ้างถึงใน สุรียร์ธน์ หลิมเล็ก, 2558: 30) ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในการนิเทศการศึกษาและมีทักษะในการนิเทศทางการศึกษาซึ่ง Wiles and Lovell (1967 อ้างถึงใน ฉวีวรรณ คำสี, 2560: 29 -30) ได้เสนอทักษะการนิเทศการศึกษา 5 ด้าน คือ ทักษะด้านการเป็นผู้นำ ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ทักษะด้านกระบวนการกลุ่ม ทักษะด้านบริหารงานบุคคล และทักษะด้านการประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิเดช ฐานบัญชา (2558: 86-87) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 พบว่า ทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารในสถานศึกษาเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ทักษะด้านกระบวนการกลุ่ม ทักษะด้านการเป็นผู้นำ ทักษะด้านการบริหารงานบุคคล ทักษะด้านการประเมินผล ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์

ครูเป็นผู้ที่มีหน้าที่สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ และการพัฒนาโดยรอบให้เกิดในตัวผู้เรียนเพื่อให้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเชิงวิชาการ นำไปสู่การมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รวมทั้งการดำรงตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ดังนั้นการจะพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพจึงย่อมต้องพึ่งพาอาศัยครูที่มีคุณภาพ ครูที่มีความเป็นครู (จิรภา คำทา, 2558: 1530) พฤติกรรมการสอนของครูจัดเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งเป็นตัวชี้วัดถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนด้วย พฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน องค์ประกอบด้านความพร้อมหรือธรรมชาติของผู้เรียน หมายถึงถึงทั้งวุฒิภาวะของผู้เรียน พื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนหรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน องค์ประกอบเหล่านี้จะเป็นตัวบังคับหรือชี้แนะในการแสดงออกทางพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน (รัชดาพร บุตะเขี้ยว, 2560: 3)

จากประกาศผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2562 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร นั้น พบว่า คะแนนเฉลี่ยโดยรวม และรายกลุ่มสาระการเรียนรู้ส่วนใหญ่ มีคะแนนผลการทดสอบต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า มีคะแนนผลการทดสอบต่ำกว่าปีการศึกษาที่ผ่านมา วิธีการแก้ปัญหาที่ได้ผลดี คือ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชดาพร บุตะเขี้ยว (2560: 76) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศภายในกับพฤติกรรมการสอนของครูโรงเรียนมาตาพุดพันพิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า การนิเทศภายในมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสอนของครูทางบวกในระดับค่อนข้างสูง โดยเรียงตามลำดับความสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการเตรียมการสอน ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุจิตรา แซ่จิว (2557: 57-68) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษากับพฤติกรรมการสอนของครูสังกัดเทศบาลในจังหวัด

ระยอง จันทบุรี และตราด เรียงตามลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเตรียมการสอน การใช้สื่อและเทคโนโลยี การวัดผลและประเมินผล และการวิจัยในชั้นเรียน

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารในสถานศึกษาส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ซึ่งผลการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงตนเองเพื่อมีทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารที่สามารถปรับพฤติกรรมการสอนของครู อีกทั้งครูผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปปรับปรุงตนเอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการวางแผนพัฒนาและเสริมสร้างทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู ในสังกัดของตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทักษะการนิเทศของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร
2. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการสอนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร
3. เพื่อศึกษาทักษะการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

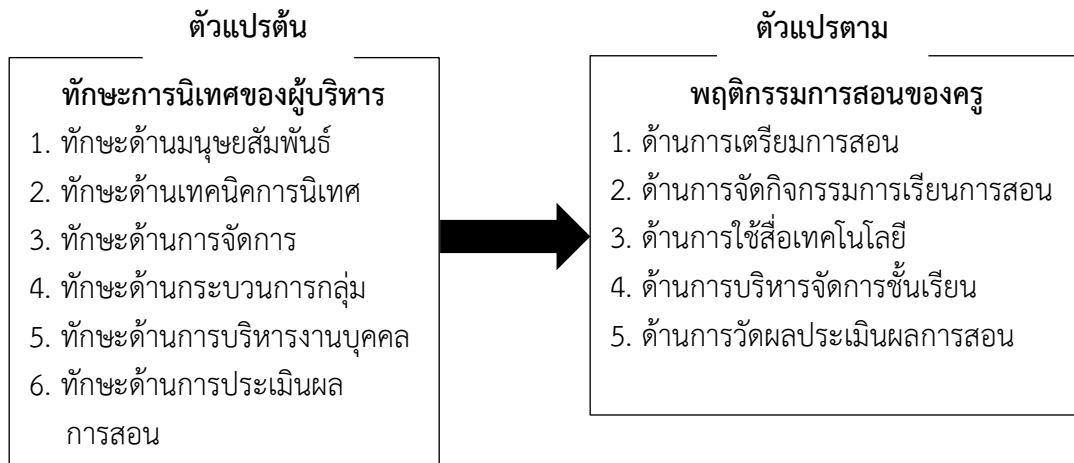
สมมติฐานของการวิจัย

ทักษะการนิเทศของผู้บริหารอันประกอบด้วยทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ทักษะด้านเทคนิคการนิเทศ ทักษะด้านการจัดการ ทักษะด้านกระบวนการกลุ่ม ทักษะด้านการบริหารงานบุคคลและ ทักษะด้านการประเมินผลการสอนส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ทักษะการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการสังเคราะห์ตัวแปรต้นคือทักษะการนิเทศของผู้บริหารจากเอกสารทางวิชาการ เอกสารทางวิจัยจากหน่วยงาน นักวิชาการ และนักวิจัย ประกอบด้วยแนวคิดของ ชารี มณีศรี (2542: 78-84) วัชรา เล่าเรียนดี (2553: 18-19) รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2557: 115-134) ศิริวรรณ ลี้กิจเจริญผล (2559: 60) ภรณ์ ศิริวิศาลสุวรรณ (2559: 38-42) ฉวีวรรณ คำสี (2560: 33-37) Harris (1963 อ้างถึงใน สุรีย์รัตน์ หลิมเล็ก, 2558: 49 - 50) Wiles and Lovel (1967 อ้างถึงใน ฉวีวรรณ คำสี, 2560 : 29 -30) Alfonso, Firth, and Neville (1981 อ้างถึงใน สุรีย์รัตน์ หลิมเล็ก, 2558: 56) Clickman, Gordon and Ross-Gordon (1995: 9-12) ซึ่งประกอบไปด้วย 1) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ 2) ทักษะด้านเทคนิคการนิเทศ 3) ทักษะด้านการจัดการ 4) ทักษะด้านกระบวนการกลุ่ม 5) ทักษะด้านการบริหารงานบุคคล 6) ทักษะด้านการประเมินผลการสอน การสังเคราะห์ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการสอนของครู ประกอบด้วยแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2546: 13-16) ทิศนา แคมมณี (2550: 23-25) อารมณ์ ใจเที่ยง (2553: 8) รัชดาพร บุตะเขี้ยว (2560: 41-46) ทิวากร สุทธิบาก (2557: 46-47) เมธี สารดิษฐ์ (2557: 30-46) พิมพ์วัลย์ นันทยทวิกุล (2557: 69) สุจิตร์ แซ่จิว (2557: 57-39) ละอองดาว ปะโพธิง (2557 : 39-48) พิษญาพรรณ พากเพียร (2558: 55-70) ผลการสังเคราะห์พบว่าพฤติกรรมการสอนของครูในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) ด้านการเตรียมการสอน 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยี 4) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน และ 5) ด้านการวัดผล

ประเมินผลการสอน จากแนวคิดทฤษฎีและการศึกษาวรรณกรรม เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาศึกษาเป็นตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังแสดงในภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1,790 คน แบ่งเป็นผู้บริหาร จำนวน 104 คน ครูจำนวน 1,687 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ปีการศึกษา 2563 จำนวน 317 คน แบ่งเป็นผู้บริหารจำนวน 18 คน และครูจำนวน 299 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970: 607-610 อ้างถึงใน สุวิมล ติรกานันท์, 2551: 179) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (proportional stratified random sampling) กระจายตามขนาดสถานศึกษา

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ทักษะการนิเทศของผู้บริหาร ประกอบด้วย ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ทักษะด้านเทคนิคการนิเทศ ทักษะด้านการจัดการ ทักษะด้านกระบวนการกลุ่ม ทักษะด้านการบริหารงานบุคคล และทักษะด้านการประเมินผล

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู ประกอบด้วย ด้านการเตรียมการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยี ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน และด้านการวัดผลประเมินผล

3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง มี 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อความเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษา และขนาดสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (checklist) ตอนที่ 2 สอบถามระดับทักษะการนิเทศของผู้บริหาร มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) ของ Likert (1932 อ้างถึงใน สุวิมล ติรกานันท์, 2551: 57-58) ตอนที่

3 สอบถามระดับพฤติกรรมการสอนของครู ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) มีการตรวจสอบความตรงด้านโครงสร้างเนื้อหาและภาษา (content validity) แล้วหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม และวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 และ 1.00 ได้กระทั่งคำถามด้านทักษะการนิเทศของผู้บริหาร จำนวน 48 ข้อ และพฤติกรรมการสอนของครู จำนวน 58 ข้อ และตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยง (reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของ Cronbach (1970 อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2546: 117) ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทักษะการนิเทศของผู้บริหาร เท่ากับ 0.97 และพฤติกรรมการสอนของครู เท่ากับ 0.98

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ดำเนินการคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วน แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ด้วยค่าสถิติดังนี้ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การหาค่าความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย 2) การวิเคราะห์ระดับทักษะการนิเทศของผู้บริหารและพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3) การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารและพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient: r_{xy}) สำหรับการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2562: 363) และ 4) การวิเคราะห์ทักษะการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (stepwise multiple regression) นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

1. ทักษะการนิเทศของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทักษะด้านการประเมินผลการสอน รองลงมา คือ ทักษะด้านความเป็นผู้นำ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ทักษะด้านเทคนิคการนิเทศ

2. พฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการสอนของครู โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการเตรียมการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน และด้านการใช้สื่อเทคโนโลยี ตามลำดับ

3. ทักษะการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร เรียงตามลำดับอิทธิพลจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ทักษะการนิเทศของผู้บริหาร ทักษะด้านการประเมินผลการสอน ทักษะด้านการบริหารงานบุคคล และทักษะด้านการจัดการ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 งานวิจัยนี้พบว่า ทักษะด้านการประเมินผลการสอน ทักษะด้านการบริหารงานบุคคล และ ทักษะด้านการจัดการ สามารถทำนายพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ได้ร้อยละ 68.00

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยกล่าวถึงประเด็นสำคัญที่ค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้ ดังนี้

ทักษะการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรสาคร สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

1. จากการวิจัย พบว่า ทักษะการนิเทศของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากและมากที่สุด เนื่องจากผู้บริหารมีทักษะด้านการประเมินผลการสอน ด้านความเป็นผู้นำ ด้านการจัดการ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านเทคนิค และปี 2562 เป็นปีทองแห่งการนิเทศภายใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรสาคร เห็นความสำคัญจึงมีนโยบายขับเคลื่อนการดำเนินงานโดยการประชุมปฏิบัติการเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องทักษะการนิเทศ โดยเฉพาะทักษะด้านการประเมินผลการสอน ซึ่งเป็นการให้คำปรึกษาแนะนำ ชี้แนะ ช่วยเหลือเพื่อปรับปรุง พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครูปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นักรินทร์ ก้อนเพชร (2558: 631-635) ที่วิจัยเรื่อง การศึกษาทักษะการนิเทศการสอนของผู้นิเทศ ตามการรับรู้ของตนเองและของครูโรงเรียนเทพสิลา ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการนิเทศการสอนของผู้นิเทศตามการรับรู้ของตนเองของผู้นิเทศ ผู้นิเทศมีทักษะการนิเทศในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และทักษะการนิเทศการสอนของผู้นิเทศตามการรับรู้ของครูผู้รับการนิเทศ ผู้นิเทศมีทักษะการนิเทศอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของสิทธิเดช ฐานบัญชา (2558: 89) ที่วิจัยเรื่อง ทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 2 ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารมีการพัฒนาทักษะของตนเองโดยเฉพาะทักษะด้านการประเมินผลการสอน สังเกตได้จากผู้บริหารประเมินผล กระบวนการทำงานตามวัตถุประสงค์ของแผน เก็บรวบรวมหลักฐานผลการประเมินอย่างเป็นระบบ ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ประเมินผลการปฏิบัติงานการสอนตามวัตถุประสงค์ สนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานตัดสินใจในการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้ดีขึ้น และนำผลการประเมินไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์รัตน์ หลิมเล็ก (2558: 187) ที่วิจัยเรื่อง ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 พบว่า ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ภาพรวมอยู่ระดับมาก โดยทักษะด้านการจัดการ และทักษะด้านเทคนิค อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของภรณ์ ศิริวิศาลสุวรรณ (2559: 37) ที่วิจัยเรื่อง ทักษะในการนิเทศการศึกษาที่สำคัญต่อการพัฒนาวิชาชีพ พบว่า ทักษะในการนิเทศการศึกษาของผู้นิเทศหรือศึกษานิเทศก์ที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่จนประสบความสำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องมีทักษะที่สำคัญ ๆ ดังนี้ ทักษะด้านความเป็นผู้นำ ทักษะด้านการบริหารงานบุคคล ทักษะด้านเทคนิควิธี และทักษะด้านการประเมินผล

2. จากการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน แสดงว่า ผู้บริหารถือว่าพฤติกรรมการสอนของครูมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการและทักษะในการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยพัฒนาให้เป็นครูเป็นครูยุคใหม่ ปรับบทบาทจากครูผู้สอนเป็น coach หรือ ผู้อำนวยการการเรียนรู้ ปรับวิธีการจัดการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรม สร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลที่เหมาะสม ให้เด็กสามารถแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และทำกิจกรรมในชั้นเรียน ทำหน้าที่กระตุ้นสร้างแรงบันดาลใจ นอกจากนี้

ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิวากร สุทธิบาท (2557: 99-104) ที่วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับพฤติกรรมการสอนของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการวัดผลประเมินผลอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับพิชญาพรรณ พากเพียร (2558: 101-111) ที่วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับพฤติกรรมการสอนของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนของครู โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับพิมพ์วัลลภ นันทชัยทิวกุล (2557: 189 -190) ที่วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาและพฤติกรรมการสอนของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนของครู พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดลำดับแรก คือ ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดลำดับสุดท้าย คือ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภัสสรพรรณ ตู่แก้ว (2559: 25) ที่วิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ผลการวิจัย พบว่า ครูคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษามีพฤติกรรมการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุจิตรา แซ่จิว (2557: 99) ที่วิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษากับพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดเทศบาลในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด ผลการวิจัย พบว่า กระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดเทศบาลในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด โดยพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดเทศบาลในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด โดยรวมและเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเตรียมการสอน การใช้สื่อและเทคโนโลยี การวัดผลและประเมินผล และการวิจัยในชั้นเรียน ตามลำดับตามลำดับ

3. ทักษะด้านการประเมินผลการสอน ทักษะด้านการบริหารงานบุคคล และทักษะด้านการจัดการ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย และได้ร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ได้ร้อยละ 68.00 จากผลการวิจัย จะเห็นได้ว่า การที่จะให้พฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ประสบผลสำเร็จผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับทักษะการนิเทศด้านการประเมินผลการสอน ทักษะด้านการบริหารงานบุคคล และทักษะด้านการจัดการ และปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลดีต่อทุก ๆ ฝ่าย ทั้งครู และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ตลอดจนเป็นการพัฒนาครูให้มีความสามารถจัดการเรียนการสอน พัฒนาคุณภาพครูให้สามารถจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร จนก่อให้เกิดปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิเดช ฐานปัญญา (2558: 85-88) ที่วิจัยเรื่อง ทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า ทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารในสถานศึกษา ประกอบด้วย ทักษะด้านการบริหารงานบุคคล และทักษะด้านการประเมินผล เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริม

การวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษา โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 59.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสุริย์รัตน์ หลิมเล็ก (2558: 187-188) ที่วิจัยเรื่อง ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ผลการวิจัย พบว่า ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสัมพันธ์กันระดับสูง ในลักษณะคล้ายตามกัน เมื่อพิจารณาทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษารายด้าน มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะครูโดยรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ในระดับสูงทุกด้าน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์แบบคล้ายตามกัน โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ ทักษะด้านเทคนิคกับสมรรถนะครู และทักษะด้านการจัดการกับสมรรถนะ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1.1 ในด้านทักษะการนิเทศของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ทักษะด้านเทคนิคการนิเทศและเมื่อพิจารณาทักษะด้านเทคนิคการนิเทศ พบว่าประเด็นที่ผู้บริหารและครูให้ความเห็นในค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสามารถสาธิตการสอนและให้ข้อเสนอแนะการสอนกับครู และรองลงมา คือ ผู้บริหารใช้ความรู้ ความชำนาญ และความเชี่ยวชาญในการนิเทศ ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษาไม่เกิน 5 ปี แสดงให้เห็นว่า เป็นผู้บริหารใหม่ ดังนั้นจำเป็นที่ผู้บริหารควรได้รับการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการนิเทศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ควรจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับทักษะด้านเทคนิคการนิเทศ โดยเฉพาะทักษะการสาธิตการสอนและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ และความเชี่ยวชาญในการนิเทศให้กับผู้บริหาร เพื่อผู้บริหารจะได้ช่วยเหลือ แนะนำครูเกี่ยวกับเรื่องการเรียนการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

1.2 ในด้านพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยี ดังนั้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ควรสนับสนุน จัดสรรงบประมาณให้กับสถานศึกษาให้มีความพร้อมทั้งด้านคอมพิวเตอร์ และสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการอบรมเชิงปฏิบัติการต่าง ๆ เพื่อให้ครูมีความรู้ ทักษะและความชำนาญการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในกิจกรรมการเรียนการสอน สามารถเลือกใช้สื่อที่ตรงกับวัตถุประสงค์ในการสอน ผลิตสื่อตลอดจนประยุกต์ใช้อินเตอร์เน็ตจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.3 ผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงทักษะการนิเทศที่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูมากขึ้น โดยเฉพาะทักษะด้านการประเมินผลการสอน ทักษะด้านการบริหารงานบุคคล และทักษะด้านการจัดการที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู

1.4 สถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการวางแผนพัฒนา กำหนดนโยบายการนิเทศ การศึกษาที่ส่งเสริมพฤติกรรมการสอนของครูโดยปรับให้เข้ากับการดำเนินงานของตนเองเพื่อพัฒนาองค์กร

1.5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการวางแผนพัฒนาและเสริมสร้างทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูในสังกัด

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

2.2 ควรศึกษาทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2551). **ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บั๊กพอยท์.
- จิรภา คำทา. (2558). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของอาจารย์กับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. **วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ**, 8 (2): 1528-1542.
- ฉวีวรรณ คำสี. (2560). **ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7**. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชารี มณีศรี. (2542). **การนิเทศการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2562). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิวากร สุทธิบาก. (2557). **ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับพฤติกรรมการสอนของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2**. งานนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.
- ทีศนา แหมมณี. (2550). การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. **วิชาการ**, 2 (5): 90-95.
- น้ำรินทร์ ก้อนเพชร. (2558). การศึกษาทักษะการนิเทศการสอนของผู้นิเทศตามการรับรู้ของตนเองและของครูโรงเรียนเทพสถิต. **วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา**, 10 (3): 627-639.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2546). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิมพ์วัลย์ นันทย์ทวีกุล. (2557). **ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาและพฤติกรรมการสอนของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5**. งานนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ภรณ์ ศิริวิศาลสุวรรณ. (2559). ทักษะในการนิเทศการศึกษาที่สำคัญต่อการพัฒนาวิชาชีพ. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร**, 14 (2): 37-44.

- เมธี สารดิษฐ์. (2557). การศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูคณิตศาสตร์ตามแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- รัชดาพร บุตะเขี้ยว. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศภายในกับพฤติกรรมการสอนของครูโรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2557). การนิเทศการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. สงขลา: นำศิลป์โฆษณา.
- ละอองดาว ปะโพธิง. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับพฤติกรรมการสอนที่มีประสิทธิผลของครูในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2553). นิเทศการสอน: Supervision of instruction. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัลลภา บุญชุ่นหลี่. (2557). การดำเนินงานนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียนเขตอำเภอเกาะจันทร์ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริวรรณ ลี้กิจเจริญผล. (2559). การนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สิทธิเดช ฐานปัญญา. (2558). ทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สุจิตรา แซ่จิว. (2557). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษากับพฤติกรรมการสอนของครูสังกัดเทศบาลในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สุรียรัตน์ หลิมเล็ก. (2558). ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวิมล ตีรกานันท์. (2551). การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Glickman, C. D., Gordon, S. P. & Ross-Gordon, J. M. (1995). *Supervision of instruction*. 3rd ed. Needham Heights, MA: Simon & Schuster.